

omfang at blive brugt til at nedbringe dødsboernes behandlingstid.

Det foreslås derfor, at dødsboskatteloven forsynes med en regel, der gør det muligt på en enkel måde at drage skattemæssige konsekvenser af fremkomsten af en tillægsopgørelse. Det foreslås således, at skattepligten vedrørende disse aktiver og passiver vedvarer frem til skæringsdagen i tillægsopgørelsen, hvorimod skattepligten vedrørende resten af boet ophører allerede på skæringsdagen i boopgørelsen.

Reglen omfatter efter ordlyden kun de tilfælde, hvor skifteretten har givet tilladelse til, at der indleveres tillægsopgørelse. Den hidtidige praksis, hvor efter tillægsopgørelser anvendes til at korrigere tidligere indsendte endelige boopgørelser, må imidlertid forventes fortsat at eksistere.

Til § 6

Bestemmelsen indeholder regler om skattefritagelse for de solvente, fuldt skattepligtige dødsboer, jf. § 3.

Stk. 1 er en delvis videreførelse af den centrale bestemmelse om skattefritagelse i kildeskattelovens § 16, stk. 1.

Efter gældende ret er fuldt skattepligtige dødsboer fritaget for at betale skat, når de ikke overstiger en vis størrelse, der fastsættes ved lov, jf. kildeskattelovens § 16, stk. 1, og stk. 2, nr. 3, samt personskattelovens § 16, der indeholder beløbsgrænserne.

Efter disse regler afhænger skattepligtigt eller skattefritagelse af, om boets aktiver ved dødsfaldet ligger over eller under 650.000 kr. (1987-niveau; ville i 1997 være 836.600 kr.) og om boets nettoformue ved dødsfaldet ligger over eller under 500.000 kr. (1987-niveau; ville i 1997 være 643.500 kr.). Selv om boet ifølge sin åbningsstatus (»§ 14-opgørelse«) er skattefritaget, genindtræder skattepligten dog, hvis boets nettoformue ifølge den endelige boopgørelse overstiger 600.000 kr. (1987-niveau; ville i 1997 være 772.200 kr.).

Efter forslaget bevares grundprincippet om skattefritagelse for mindre dødsboer. Rent redaktionelt foreslås betingelserne og beløbsgrænserne, der i dag findes i to lovbestemmelser (henholdsvis kildeskattelovens § 16 og personskattelovens § 16) skrevet sammen i én lovbestemmelse.

Det foreslås, at boets størrelse ved dødsfaldet fremover ikke længere skal være afgørende for, om et dødsbo er skattefritaget. I stedet skal der som udgangspunkt alene lægges vægt på størrelsen af boets aktiver og nettoformue på den skæringsdag, der er anvendt i boopgørelsen. Om baggrunden for, at skæringsdagen i boopgørelsen er valgt fremfor dødsda-

gen, henvises til afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger. Beløbsgrænserne foreslås som hidtil reguleret. For det enkelte bo er det beløbsgrænsen for det år, hvori skæringsdagen i boopgørelsen er placeret, der er afgørende.

Hvis afdøde ved dødsfaldet var gift, og der var fælleseje og/eller skilsmisssæreje i ægteskabet, omfatter boopgørelsen såvel afdødes som den efterlevende ægtefælles formue, og beløbsgrænserne anvendes således på den samlede formue, uanset at dødsbosbeskatningen i øvrigt som udgangspunkt kun omfatter afdødes formue, jf. § 4, stk. 1. Også efter de gældende regler anvendes beløbsgrænserne på hele fællesboet.

Beløbsgrænserne foreslås forhøjet. Den nye beløbsgrænse for nettoformuen foreslås lagt ved 1 mill.kr. i 1997-niveau (grundbeløb i 1987-niveau 777.000 kr.). Den nye beløbsgrænse for aktivmassen foreslås lagt ved 1,3 mill.kr. i 1997-niveau (grundbeløb i 1987-niveau 1.010.100 kr.).

Efter forslaget skal skattefritagelsen omfatte såvel dødsboskatten, der betales af skattepligtig indkomst, som skat af aktieindkomst og eventuel CFC-indkomst. Dog skal indeholdt udbytteskat af aktieindkomst ikke tilbagebetales til boet, jf. stk. 1, 2. pkt.

For så vidt angår aktieindkomsten er forslaget i overensstemmelse med de gældende regler i personskattelovens § 15, stk. 2, 2. pkt., og § 15, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 2*, at skattefritagelsesbestemmelsen ikke skal finde anvendelse i tilfælde, hvor et dødsbo ikke afvikles inden for den længste normale frist i dødsboskifteloven, dvs. bobestyrerboernes toårsfrist i § 66, stk. 1. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne om beskatning af afdødes indkomst i mellempærioden. Bestemmelsen medvirker til at sikre, at en eventuel skatteansættelse af mellempærioden vil kunne iværksættes senest i løbet af det andet indkomstår efter dødsfaldet.

Forslaget kan kun antages at få selvstændig praktisk betydning for ganske få dødsboer. Det skyldes, at de boer, hvori der opnås tilladelse fra skifteretten til at udskyde skæringsdagen, typisk vil være karakteriseret ved, at de indeholder en større virksomhed i drift, eller ved, at formueforholdene er omfattende eller komplicerede, jf. bemærkningerne til dødsboskiftelovens § 66. Boer med disse karakteristika må imidlertid også antages som altovervejende hovedregel at have en størrelse, der bevirker, at de er skattepligtige allerede som følge af reglen i *stk. 1*.

Forslaget i *stk. 1* bevirker, at dødsboer, der én gang er blevet konstateret skattefritagne, ikke kan blive skattepligtige på ny. Der foreslås dog i *stk. 3* en undtagelse for den situation, hvor boopgørelsen føl-